

## Posudek na magisterskou práci Nikol Pražákové

### Jun Hŭnggil v kontextu korejské prózy 70. let 20. století

Diplomová práce Nikol Pražákové se zabývá méně známým, stále žijícím korejským spisovatelem, jehož nejvýraznější díla vznikala v 70. letech 20. století a jehož dvě témata jsou v té samé době dominantní, resp. přelomově zpracovaná. Jun Hŭnggil navíc patří k těm, kdo obě témata přetvářeli a nově utvářeli: je iniciátorem nového pohledu na korejskou válku („očima dítěte“), resp. tématu lidí, postižených překotnou industrializací. Jeho dílo není ve světě natolik překládané, jako jeho současníků, možná z důvodu vyššího stupně „korejskosti“, podpořeného nářečím a množstvím kulturních symbolů, jichž se dopouští, také z důvodu, že jako mnoho dalších korejských prozaiků leží jeho těžiště spíše v kratších útvarech.

Nikol Pražáková postihuje právě ony dva póly Junovy tvorby, které se v podstatě točí kolem dvou delších slavných povídek – *Období dešťů* a *Muž, který po sobě zanechal devět párů bot*, jež je také ukázkovým literárním překladem této práce.

Výraznými dispozicemi autorky této práce jsou velmi slušná znalost jazyka a zkušenost s literárními tématy, resp. překládáním. To jsou nesamozřejmě předpoklady, usnadňující každé literární téma moderní doby, do jisté míry substituující poněkud slabší teoretické zázemí, které však v tomto případě není natolik potřebné už vzhledem k zřetelnému vztahu autora k jeho postavám i tématům. Jun Hŭnggila není třeba vysvětlovat, on sebe i své blízké vysvětluje čtenářům. A tento aspekt autorka práce upřednostnila před naratologií. Třetím kladem – také poměrně silným a ne zcela běžným – je, že autorka přečetla Jun Hŭnggilovy povídky i komentáře k jeho dílu téměř výhradně v korejštině.

Ačkoliv je tedy na první pohled patrné, že autorka volí poměrně jednoduché postupy autor – život – dílo, není práce bezduchá, naopak je v ní mnoho svěžích postřehů, které nejsou vyčtené z děl o Jun Hŭnggilovi, ale právě z jeho tvorby. Poněkud slabší (kratší) jsou shrnutí a komparace, do kterých se Nikol Pražákové příliš nechce, nicméně stále se pohybujeme na úrovni požadavků na magisterskou práci, tj. nad standardem.

Překlad povídky *Muž, který po sobě zanechal devět párů bot*, chápu jako příjemný bonus, jedná se o velmi těžký text v jazyce, oscilujícím mezi nářečím, argotem, vysokým a nízkým stylem, mnoha rovinami vypravěče atd. Stejně tak jsou velmi pěkné další ukázky, které Nikol Pražáková vložila do svých analýz – zejména méně známá povídka *Dům soumraku*.

Obecně lze konstatovat, že práce Nikol Pražákové je po delší době magisterskou prací na téma moderní korejské literatury, že je to příjemné, obohacující čtení, které by mělo autorku práce zavést – pokud už ne do světa literární historie, pak určitě na pole překladů. První kroky v tomto směru už učinila.

Přes nedostatky, které jsou do velké míry subjektivní, konstatuji, že práce Nikol Pražákové odpovídá standardům kladeným na tento typ prací a bez dalších výhrad ji **doporučuji k obhajobě.**

Navrhované hodnocení: **výborně**

V Praze, 30. 8. 2017

Doc. Miriam Löwensteinová, Ph.D.

Vedoucí práce